

ชื่อพื้นเมือง

ไม้ต้นเล็ก ไม่ผลัดใบ สูงได้ถึง 8 เมตร เรือนยอดรูปกรวยหรือไม่เป็นระเบียบ แต่กิ่งเจริญด้านข้าง เปลือกสีเทาอ่อนถึงน้ำตาลออกเหลือง แตกกิ่ง ใบ กว้าง 5-14 ซม. ยาว 15-30 ซม. ออกเป็นคู่ตรงข้ามกันหรือออกเดี่ยวตรงข้ามช่อดอก 1 ช่อ รูปรีกว้างถึงไข่กลับหรือรูปไข่ ปลายแหลมถึงเรียวแหลมสั้น โคนรูปกลม มีเนื้อเป็นมันด้านบน เกือบทั้งสองด้าน เส้นใบ 6-8 คู่ เส้นใบย่อยแบนด้านบน ก้านใบยาวประมาณ 1 ซม. หูใบใหญ่รูปไข่กลับถึงกลม ดอก สีขาว สมบูรณ์เพศ แต่ละดอกหลอดกลีบเลี้ยงเชื่อมกันเป็นช่อกลุ่มเดี่ยวนุ่ม ขนาด 1.2-2.5 ซม. (ไม่รวมกลีบดอก) ก้านช่อยาว 1-2.5 ซม. ออกตรงข้ามใบเดี่ยวๆ กลีบดอกรูปโคนแคบปลายบาน หลอดกลีบยาว 10-12 มม. ปลายมี 4-5 แฉกแหลม ยาว 6-8 มม. (สั้นกว่าหลอดดอก) ไม่ซ้อนในตาดอก กางออกหรือโค้งพับเมื่อบาน เกือบด้านนอก มีขนที่คอหลอดด้านใน อับเรณู 4-5 อัน ติดที่คอหลอด ยื่นผลหลอด ก้านเกสรตัวเมียมียอดเกสรตัวเมียเป็นง่ามโผล่พ้นกลีบดอก ผล เชื่อมกันเป็นก้อนนุ่ม กว้าง 3-5 ซม. ยาว 4-8 ซม. รูปขอบขนานถึงรูปไข่ มีลวดลายแบบกระเบื้องโมเสก แก่สีขาวออกเทาถึงสีเหลืองอ่อน มีกลิ่นเหม็นเน่าๆ ภายในฉ่ำน้ำ เมล็ดผนังแข็งหลายเมล็ด สีน้ำตาลแดง ปลุกตามหมู่บ้านใช้เป็นสมุนไพร แพร่พันธุ์ตามสองข้างทาง ขึ้นบนโชดหินตามชายฝั่งทะเล ออกดอกติดผลตลอดปี

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, โฮมอน ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z)-กรุงเทพฯ : สมรพันธ์พรินตติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบ : <https://florafaunaweb.nparks.gov.sg/Special-Pages/plant-detail.aspx?id=3033>

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

